

Ár 2004, miðvikudaginn 15. september, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 14/2004:**

M

gegn

fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 21. maí 2004, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 19. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 24. maí 2004, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 14. júní 2004. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 15. júní 2004, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 27. júní 2004.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 22. júlí, 26. ágúst og 15. september 2004.

II.

Málsatvik.

Hinn 15. apríl 1999 gekkst sóknaraðili í sjálfskuldarábyrgð vegna allra krafna sem varnaraðili átti eða kynni að eignast á hendur föður sóknaraðila, A. Náði ábyrgðin til fjárhæðar allt að kr. 500.000 og stóð í fjögur ár frá útgáfudegi. Samkvæmt yfirlýsingu hér að lútandi náði sjálfskuldarábyrgðin til allra kreditkortaviðskipta föður sóknaraðila, sem sótt hafði um svokallað Atlaskort hinn 19. mars 1999 með kr. 100.000 úttektarheimild. Hinn 17. maí 1999 samþykkti sóknaraðili fyrir sitt leyti útgáfu aukakorts til B. Síðar mun faðir sóknaraðila haf sótt um svonefnt platinum-kort með 500.000 króna úttektarheimild.

Vanskil urðu af hálfu föður sóknaraðila á greiðslu kortaskuldar sinnar við varnaraðila. Höfðaði varnaraðili mál á hendur þeim feðgum eftir að hafa sent þeim innheimtubréf og var málið þingfest í Héraðsdómi Reykjavíkur hinn 4. september 2003. Þann 2. október 2003 gerði sóknaraðili réttarsátt við varnaraðila þess efnis að hann myndi greiða varnaraðila kr. 500.000, auk nánar tilgreindra dráttarvaxta og kr. 103.626 í málskostnað. Stefna málsins var hins vegar árituð um aðfararhæfi á hendur föður sóknaraðila hinn 8. október 2003.

Mál þetta barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 19. maí 2004.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili kveðst á sínum tíma hafa ábyrgst úttektir á Atlaskorti föður síns fyrir allt að kr. 500.000. Hann hafi hins vegar ekkert heyrt frá varnaraðila fyrr en rúmum

fjórum árum síðar. Hafi faðir hans fengið innheimtubréf 17. mars 2003, en þar hafi ekki verið getið um að ábyrgðarmanni hafi verið sent sams konar bréf. Sóknaraðili kveðst hins vegar hafa fengið innheimtubréf 27. maí 2003. Hann hafi hins vegar staðið við ábyrgð sína vegna Atlaskortsins og séu hvers konar aðrar kröfur honum óviðkomandi, sér í lagi rúmum fjórum árum síðar.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni.

Varnaraðili vísar til þess að sóknaraðili hafi kosið að ljúka dómsmáli sínu við varnaraðila með réttarsátt. Sé úrskurðarnefndinni ekki ætlað að fjalla um ágreiningsmál sem séu til meðferðar almennra dómstóla, sbr. ákvæði í samþykktum fyrir nefndina.

Verði ekki fallist á kröfu um frávísun málsins vísar varnaraðili til þess að ábyrgð sú er sóknaraðili gekkst í hafi verið lögð fram fyrir öllum kortaviðskiptum föður sóknaraðila eins og skýrt komi fram í ábyrgðaryfirlýsingunni sjálfri. Þá bendir varnaraðili á að samkvæmt yfirlýsingunni sé henni ætlaður gildistími í fjögur ár frá útgáfudegi. Gjaldfalli skuld hins vegar á gildistíma teljist hún gild krafa á hendur ábyrgðarmanni í fjögur ár frá því að hún gjaldféll. Téð ábyrgðaryfirlýsing hafi verið gefin út 18. apríl 1999. Til umræddrar skuldar hafi hins vegar verið stofnað á úttektartímabilum frá 18. nóvember 2002 til 17. janúar 2003 og hafi gjalddagar verið 3. janúar 2003 og 3. febrúar 2003. Lokað hafi verið fyrir úttektir á kortin 10. janúar 2003. Hafi sóknaraðila síðan verið send tilkynning um vanskil. Telur varnaraðili ábyrgðaryfirlýsinguna hafa verið í fullu gildi á þeim tíma sem stofnað var til skuldarinnar og hafi sú ábyrgð ekki fallið niður þótt innheimta hafi ekki hafist á hendur korthafa fyrr en eftir gildistíma yfirlýsingarinnar.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms. Eins og fyrr er rakið höfðaði varnaraðili mál á hendur sóknaraðila á grundvelli margnefndrar ábyrgðaryfirlýsingar hans og lauk því máli með réttarsátt aðila 2. október 2003. Úrskurðarnefndin tekur samkvæmt framansögðu ekki til meðferðar mál sem eru eða hafa verið til meðferðar almennra dómstóla. Verður því þegar af þessari ástæðu að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 15. september 2004.

Guðjón Ólafur Jónsson

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason